

Str. 3. a. b. तूतुतानस् = त्रमाणास्. Ueber die Länge in der Reduplicationssilbe s. Pāṇini VI. 1. 7. Rosen. — कृरिक्. In der Sprache der *Veden* kommen viele Adjectiva auf क्त् vor, die in der spätern Sprache मत् haben. Pāṇ. VIII. 2. 15. Im Vocativ Sg. gehen diese Nomina auf मत् und क्त्, in den *Veden* auf अस् aus; s. Pāṇ. VIII. 3. 1. und vgl. अद्रिक् X. 7. Rosen. Auf einen solchen Vocativ ist auch die Interjection भोस् zurückzuführen: भवत्, भवस्, भोस्. Ueber das सं s. «Die Declination im S.» §. 20. — Ueber कृरि höre man Rosen: कृरी, dualis (es kommt aber auch der Plural vor, s. XVI. 1, 4.) est epitheton equorum Indrae proprium (vid. *Nigh.* I. 15.), de cujus significatione variae sunt sententiae: alii enim ad r. कृ referunt, et equos «rapidos» designare credunt; alii idem quod कृरित् valere putant, nempe «virides» aut «fulvos».

c. दधिष्व. Durch Ausfall des इ ist hieraus die spätere Form धत्स्व entstanden.

3.

Str. 1. (*Nir.* XII. 40.) a. ओमासो रत्तकाः । अक्तीति ओमासो देवाः । Jāśka a. a. O. ist im Zweifel, ob das Wort active oder passive Bedeutung habe: अक्तीरो वा । अक्नीया वा । Rosen. — Die Scholien bei Stev. चर्षणीधृतो मनुष्याणां धारकाः । Ueber चर्षणि s. Lassen, Anthol. S. 141., über die Verlängerung — zu I. 9. c. — Ueber die Tonlosigkeit von चर्षणीधृतस् und देवासस् im folgenden Verse s. Pāṇ. VIII. 1. 74.

b. Ueber आगत s. zu II. 2. 1. b.

c. दक्षिणस् «largitores» ist, nach dem Accent zu schliessen, ein Nominativ.

Str. 2. a. Rosen: अतुरस् = वृष्टिप्रदास्. Formatum volunt ex अप् «aqua» et तुर, contracta forma radice त्र «properare, accelerare». अग्निं यतुरमतुरं legimus III. 1. §. 30., quae verba scholiastes sic illustrat: यतुरं सर्वस्य नियन्तारं । यद्वा । क्षिप्रगन्तारं । अतुरमप्यं प्रेरकं । No-